

Brännö 2008.05.20

I denna fagra, men något kylslagna våraftonen anträder 8 beslutsamma herrar den 16 maj ett nytt whiskytest. Vi slår åter på stora whiskytrumman.

Denna gång träffas

hos den ende adlige representanten i sammanslutningen - greve Silfverblad – i dennes residens vid strandlinjen i kanten av Brännö Gärde.

Provningstillfället är en anings förskjutet med anledning av ett virus som drabbade Silfverblad den ordinarie provningsdagen. Det var ett litet datavirus som smet ut ur hårddisken, konverterade till en mänsklig trojan och angrep familjen Silfverblad. Det sågs att trojanen, förutom hårddiskar även drabbar whiskyprovare. Så se upp. Stoppa upp en antivirus-CD i.... och kör antivirusprogrammet även på dig själv.

Silfverblad är ju den riktige konnässören på maltwhisky, så vi bespetsade oss på en kaskad av fina, mjuka sorter, utvalda för dess höga kvalitet.

Och på det Silfverbladiska pianot tronade mycket riktigt de 4 godbitarna som noga valts ut av värden.

Vad har då hänt sedan förra provningen den 25 januari - Tja, inget märkvärdigt. Kineserna anordnar ett smärre arrangemang för lek och idrott kallat OS. Samtidigt tar dom livet av några munkar i det lilla

Brännö 2008.05.20

landet Tibet. Dessvärre har också en rejäl jordbävning helt nyligen drabbat det vanliga fotfolket i Kina... Trist!

Men man skall inte blanda ihop maltwhisky med politik. Eller... Nä, det blir lätt en bitter eftersmak i den utmärkta whiskyn. Vi lämnar detta otrevliga ämne och hänger oss åt whiskyn. Fan ta kineser och munkar som stör i vårt seriösa uppdrag att kora en fin maltwhisky.

Den 16 maj 2008, i greve Silfverblads slott:

Det var alltså som vanligt en förväntansfull skara törstiga herrar som samlades för att begå ytterligare en provning. Man kan lugnt konstatera att det var 8 välstämda termometrar som kom för att ta tempen på fyra maltwhiskysorter.

En imponerande samling flaskor stodo på parad för den sedvanliga granskningen. Man njuter icke enbart innehållet. Buteljering, etikettering, korkkonstruktioner och huruvida man förseglat med bly eller något modernare material undersöktes noga. Buteljerna granskas. Minnesnoteringar förs. Det är både rara och vackra putällor vi kommer att bryta under denna provning.

Temat är denna gång Speyside.

Speyside är en region i skotska högländerna utmed floden Spey. I Speyside finns nära 50 destillerier som tillverkar single malt whisky. Whiskyn från Speyside är lätt, elegant och utan påträngande rökighet.

Isaksson anmälde omgående sitt gillande inför detta val. Äntligen en "dagen-efter-whiskyprovning-utan-tjära-i-muggen".

1. The Macallan Fine Oak 12 YO

Greve Silfverblad föreslår att täten i dagens provning intas av en Macallan. Det ligger i sakens natur att vi kommer att ställa denna fina Macallan mot Macallan Elegancia. Som Bosse påpekar har vi tidigare testat en Macallan Elegancia (som väl bara säljs på taxfreeställen).

Elegancian får väl anses vara Macallans "budgetmalt".

För att inte chocka doft- och smakorganen tar vi ett lagom kliv uppåt till Fine Oak 12 YO som får ses som en relativt ny Macallantrend. Man vidgar vyerna från sin tradition som sherrysmakernas häxmästare till att botanisera i andra typer av lagringsfat.

Brännö 2008.05.20

Macallan är en snobbig malt! Klädd som en riktig gammal engelsk gentleman med kubb.

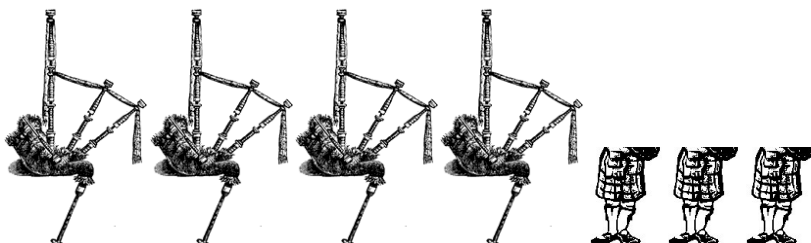

Fine Oak är en lite häftigare variant som lagrats på **både** sherry- och bourbonfat.

Vi har denna gång ett antal glas att slå över whiskyn i för att kunna njuta enbart av doften. Det konstateras att Macallan, som brukligt är, frigör en mängd dofter och smaker med ett stänk vatten i glaset. Och aromen skall inhaleras från ett tomt glas. Utan alkohol, bara läckra dofter...

Vi anar både vanilj och bourbon i såväl doft som smak. Macallan är alltid Macallan...

Vi ger betyget:

Vi kryddar också med en

bara för att det är en – Macallan!

Brännö 2008.05.20

Knappt har Macallandofterna klingat ut förrän vi vrålar –Näste man till rakning!

Och det blir

2. Balvenie Single Barrel, 15 YO

Balvenie, Single Barrel, 15 YO är också en snobbig, ickerökig publikfriare. Det allmänna omdömet var nog att denna smakfulla läckerhet var några strån vassare än den Dubble Barrel vi tidigare testat.

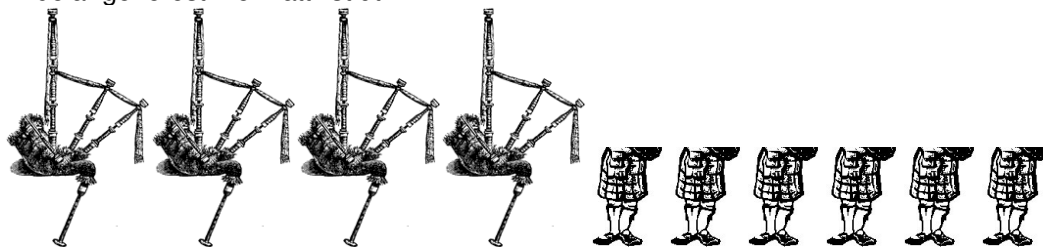
Eller är det för att Dubbel Barrel-vaianten är något mer frökenaktig med sin sherryton, och inte får vara i fred för de allt mer maltwhiskyintresserade damerna?

Men det är en alkoholstark jävel. Vatten!!!!!! Även om denna starka malt är len och fin känner vi nog att alkoholstyrkan 47,8 % ändå kräver en slatt vatten (denna gång tappat från en kran i kanten av Brännö Gärde).

Balvenie är kanske en aning mjukare än Macallan Fine Oak... Vi känner citrus och vanilj! Någon anar även Bourgonedoft!

Vi delar generöst men rättvist ut

Vi bjuder på en extra basker för den synnerligen väldesignade gammaldags buteljen och etiketten samt den träkrönte korken med logotypen på. Smakfullt!

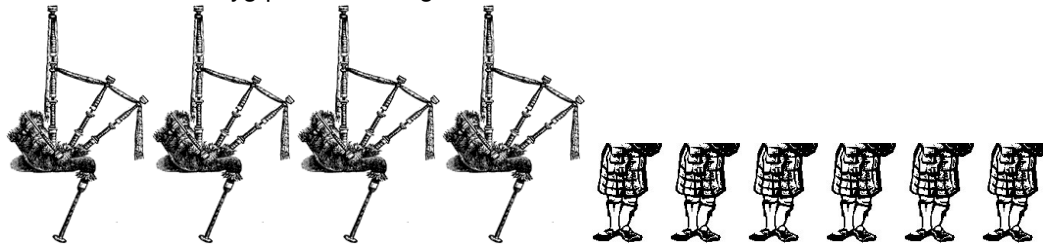
3. The Glenlivet, 18 YO

Ytterligare en snobb som inte luktar som han just kommer in efter att ha tjärat plattekan. Här bjuds elegans och whiskypoesi ut i de handskbeklädda fingrarna. Den här killen har tweedkavaj, golfbyxor och en elegant, mörkgrå kubb på "roten".

Glenlivet är mjuk och fin och vi känner lena smaker av vanilj och citrusfrukter. Tyckte t o m att någon anade lite mandarin.

Vi sätter ett bra betyg på denna eleganta snidare:

Här ger vi en basker för det mycket trevliga kluckandet som uppstår vid

upphällningen.

Brännö 2008.05.20

Halvtidsvilan.

Denna gång var vi ense om att inte "blåsa på" fyra sorter innan halvtids- och matvila. Det var kanske klokt. Förra provningen höll ju på att ända med förskräckelse. Denna gång körde vi tre... Även om det är skärpta hjärnor som arbetar med whiskyn kräver alkoholen vissa offer – form av, för alltid, förlorade hjärnceller. Hur många som bränns vid varje provning vågar vi inte ens gissa på. Men vi satsar friskt och ger de återstående cellerna lite fast näring i halvtidsvilan.

Lite diskret avbröt vi den allvarsamma provningen när Bosse klingade i vällingklockan och erbjöd en lækker anrättning med ganska kryddstarka grejer och en fräsch sallad!

Bosse erkände att fru grevinnan Silfverblad hade bistått med handräckning och goda råd i samband med anrättningens iordningställande. Det satt väldigt bra och var mycket gott.

Vi bugar och tackar! Pilsner därtill har blivit tradition och passade utmärkt.

Någon noterade att ordföranden var den ende som valde starkpilsner. Vilket skulle föras till protokollet. Notera också att han endast drack EN sådan...

Stark mat (och pilsner) påverkar naturligtvis våra smaklökar.

På ett positivt sätt! Efter den läckra måltiden hyfsades slattar med Glenlivet och alla kastade sig över kvällens outsider. I sista minuten hade Bosse sorterat bort en **Ardbeg The Ultimate 17 YO** och valde istället

4. Ardmore Bourbon Barrels 17 YO

- Aha, säger Isaksson. Jag anar bläckhornsdoft! Men det är åtminstone FÄRSKT bläck!

Brännö 2008.05.20

Jodå, den här gynnaren är lite mer oborstad, men 17 års lagring har lyckats mjuka upp honom ganska ordentligt. Tjärpastill är väl så nära sanningen man kan komma när det gäller att beskriva röken.

Det var ju tur att Bosse lade in denna tuffing på slutet, annars hade Isakssons smaklökar protesterat lite mer högljutt.

Ardmore bär inte kubb. Han har en tweedkeps på pallet. Lite mer oborstad och robust.

Vi har fått stalltips om att vi skulle känna en smak av pepparkaka. Vi letar efter pepparkakan men finner den inte. Den doftar heller inte julbak precis.

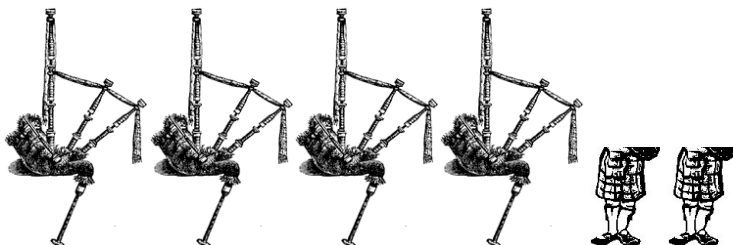
Vi kan, med lite god vilja, skönja lite söta toner även i denna lite tuffare malt. Men någon känner också en viss bitterhet i smaken.

Ardmore existerar inte som aktivt destilleri och det är firman Gordon & McPhail som köper in fat, tappar upp och buteljerar denna malt.

Efter en del parlavrar huruvida vårt betygssystem kommer att vara relevant nu när vi höjer kvalitetsnivån och hur det speglar jämförelsen med tidigare betyg blir logiken ställd på sin spets. Vi är ense om att vi inte riktigt har 100% -ig koll på detta spörsmål...

Vi känner att denna wirre inte riktigt når upp till snobbarna Macallan, Balvenie & Glenlivet. Vi ger därför:

Vi utdelar samtidigt en basker med röd tofs för att det var en trevlig tuffing som satte kronan på verket och vågade utmana kändisarna Macallan, Balvenie & Glenlivet denna trevliga afton.

Med tanke på Isakssons skolminnen med bläckhorn och nostalgiska återblickar, kan följande scenario ha utspelat sig under femtiotalet i Långedragsskolan:

Unge herr Isaksson sitter och skjuter radergummibitar på tjejerna och leker med sin SAAB-bil längst bak i klassrummet. Den stränge magistern går fram till Isaksson, luggar honom lätt och säger uppfordrande:

- Nå, gunstig junker, sitter han här och leker med sin SAAB-bil nu igen? Och skjuter kautschuk på flickorna? Vad tänker han syssla med i framtiden egentligen?

- Jo, magistern, jag har en vision att om cirkus femtio år kommer jag, och ett antal andra seriösa herrar, vid pass åtta stycken, att sitta och sniffa i ett glas maltwhisky och ibland ta en liten klunk av innehållet. Och så kommer vi att analysera dofterna och smakerna. Vi kommer att vara aktade medlemmar av samhället och t o m skriva protokoll om vad det luktar och smakar. Och det kommer att smaka plåster, halm och tjära och andra underligheter. Och jag kommer att känna den otäcka doften av det bläckhorn och skrivutensilierna jag har framför mig! Och så skall jag jobba med SAAB-bilar...

Och så tror jag vi kommer att ha manicker som kallas PC och något som kallas för Internet där vi kan skicka våra protokoll och meddelanden. Man skriver liksom inte ut det på papper längre och lägger i kuvert och så... Det lagras liksom elektroniskt och flyger i luften utan att man ser det... Och SAAB-bilarna blir snabba och fina och kommer inte alls att låta som oljeeldade bongotrummor!

-Men för bövelen, Isaksson... Skall det vara nåt att syssla med det? Att likt fyllbultarna nere på ölschappet sitta och skåda ned i glaset. Och Inter... vadförnågot? Och det där med SAAB-bilarna tror jag inte en minut på. En SAAB skall både lukta och låta som det gör på torsdagskvällen på ett logement!

Nej, Isaksson, han är då för tokig. Sätt sig i skamvrån igen. Där kan han sitta och fundera på maltwhisky, bläckhorn och det där Inter... Och så kan han ju tälja till en kork att stoppa i sin maltwhiskyflaska!

Ja, herre jösses, så det kan bli. Och så rätt han fick! Den där Isaksson!

Slattutlotningen utföll enligt följande:

The Glenlivet, 18 YO	1. Jan B
The Macallan Fine Oak 12 YO	2. Jan N
Balvenie Single Barrel, 15 YO	3. Jan F
Ardmore Bourbon Barrels 17 YO	4. Bosse

Inkom ett förslag att vi härmed avslutar slattutlotningen och istället låter värden för provningen ta hand om överblivna slattar. Som kompensation för arrangemanget, typ.

Förslaget antogs med total majoritet.

Vi slutför sista slattutlotningen hos Mosevikarn och därefter tillfaller resterande slattar herr Mosevikarn själv. Det blir en orättvisa i detta, men herr Mosevikarn accepterade lösningen. Vi får se hur herr Mosevikarn kan kompenseras för sin förlust...

Föreningens ekonomi:

Är ganska god... Vi har just nu kronor 8.821,82 på kontot. Och vi har två provningar kvar under 2008. Det finns möjligheter!

Glas:

Mosevikarn uppvisade det riktiga whiskyprovsnördglaset med lock. Vilken anordning! Ett sånt måste man ju ha! Om man hittar ett tillräckligt billigt...

Men vi glömde bort att avsluta diskussionen om en samlad attack med storinköp. Det finns många kanaler och whiskyglasmåglare. Många vill tjäna en hacka på oss.

Vad avhandlades i övrigt? Tja, en del Brännöspecifika problem var uppe på dagordningen.

Någon kvad en sång:

Där går Jan Fridén, dideldiddii

Med sitt extra ben, dideldiddii... (Det var en annan gång men passar kanske bättre)

Vackert, vackert. Något att stämma upp på midsommarafton kanske? Efter "Små grodorna"?

Vi hade även en löst utkastad fråga om vi kan söka någon form av bidrag för vår folkbildande verksamhet. Kan vi kalla oss Kulturförening och lägga en ansökan till Göteborgs stad? Är någon kulturbärare, så är det väl vi!

Kan vi hitta någon sponsor bland whiskyttillverkarna som känner sig angelägen att, mot någon gentjänst, skicka lådor med gammal fin whisky till oss? Kan vi kanske utdela en basker extra till den whiskyttillverkare som gynnar oss med några lådor fin vällagrad whisky? Eller är vi omutbara?

Nästa provning är alltså den
15 augusti
hos **Jan Mosevikarn Nyman**

och vi passar på att tacka Bosse för en synnerligen välkomponerad provning av Speysidewhisky!

Vi passar på att förmedla ett ganska sympatiskt förhållningssätt till stressen i dagens samhälle:
- I am moving as fast as time will allow...

och

så läser vi åter de bevingade orden som flugan på Glenkinchieglaset så klokt uttryckte det:
- Att pinka på golvet är ingen konst. Men det krävs en riktig hjälte för att skita i taket!

SPEYSIDE REGION – Så här skriver skottarna själva om Speyside...

Big, rich and fruity sherry cask whiskies or light, sweet, complex and floral malts

Speyside consists of more than half of Scotland's distilleries. It is situated around the Elgin and river Spey area. The Speyside region contains some of the world's most famous malts, such as Macallan and The Glenlivet.